

Aethionema grandiflorum

Nomenclatuur/etymologie

De geslachtsnaam *Aethionema* is afgeleid van het Griekse woord *aitho* (verbranden) en *nema* (draad, meeldraad), waarschijnlijk verwijzend naar de meeldraden. De soortnaam *grandiflorum* is Latijn en betekent 'met grote bloemen' (*grandis* = groot, *florus* = bloem), wat verwijst naar de relatief grote bloemen die deze soort onderscheiden binnen het geslacht *Aethionema*. De plant werd in 1837 wetenschappelijk beschreven door Hippolyte Jaubert en Édouard Spach.

Taxonomie

Aethionema grandiflorum is een geaccepteerde botanische naam. De taxonomische indeling is als volgt:

- Rijk: Plantae (Planten)
- Orde: Brassicales
- Familie: Brassicaceae (Kruisbloemenfamilie)
- Geslacht: *Aethionema*
- Soort: *A. grandiflorum*

Foto: Harrie de Vries

Synoniemen

Er zijn verschillende synoniemen voor *Aethionema grandiflorum*. Enkele van de meest voorkomende, die de vroegere classificatie of alternatieve beschrijvingen weerspiegelen, zijn onder meer *Aethionema pulchellum* Boiss. en *Aethionema speciosum* Boiss. & Hausskn.

Variëteiten en cultivars

Er zijn geen specifieke botanische variëteiten (*varietas*) of ondersoorten (*subspecies*) van *A. grandiflorum* die algemeen worden erkend of verhandeld. Er zijn echter wel andere cultivars van verwante soorten die populair zijn in de tuinbouw en vaak naast *A. grandiflorum* worden gekweekt. De bekendste cultivar in het geslacht is *Aethionema armenum* 'Warley Rose'. Andere soorten die soms in tuinen te vinden zijn, zijn *Aethionema coridifolium* en *Aethionema saxatile*.

Familie

Aethionema grandiflorum behoort tot de familie Brassicaceae, oftewel de Kruisbloemenfamilie. Dit is een grote familie van bloeiende planten die wordt gekenmerkt door bloemen met vier bloemblaadjes in een kruisvorm en wordt ook wel de koolfamilie genoemd.

Hoogte

Deze plant is een halfheester of vaste plant met een mat- of kussenvormende groeiwijze. De stengels zijn rechtopstaand. De plant bereikt doorgaans een hoogte van 15 tot 30 centimeter en heeft een vergelijkbare spreiding.

Bloemkleur

De bloemen zijn opvallend en hebben een kleur die varieert van helder roze tot lila-roze. Ze zijn geclusterd in dichte trossen (racemes) aan de uiteinden van de stengels en staan bekend om hun heldere kleur en lange bloeiperiode.

Bladkleur

De bladeren zijn smal, lancetvormig en licht vlezig. De kleur is typisch blauwgroen of grijsgroen, wat de plant helpt om vocht vast te houden in droge omstandigheden.

Bloeiperiode

De plant staat bekend om zijn lange en overvloedige bloei, die begint in de late lente en doorloopt tot in de vroege zomer, meestal van mei tot juli. Een lichte snoei na de eerste bloei kan een tweede, zij het bescheidener, bloei stimuleren.

Standplaats

Aethionema grandiflorum is een typische rotsplant en vereist een volle zon standplaats voor de beste bloei. De plant heeft een zeer goed doorlatende, zanderige of stenige grond nodig. Hij gedijt in neutrale tot licht alkalische (kalkhoudende) grond en is zeer intolerant voor natte grond, vooral in de winter.

Herkomst

Deze soort is inheems in het Midden-Oosten, met name in landen als Turkije (Anatolië), Iran en Syrië. Hier groeit hij in droge, bergachtige en rotsachtige gebieden.

Soort gewas

Het is een groenblijvende, lage halfheester (substruik) of vaste plant, die een houtachtige basis heeft. Het wordt veel gebruikt in rotstuinen, op droge hellingen en in grindtuinen.

Vermeerderingswijze

De plant kan eenvoudig worden vermeerderd door zaad (vaak direct na rijping gezaaid) of door stekken van niet-bloeiende scheuten, genomen in de vroege zomer.

Klimaatzone

Aethionema grandiflorum is zeer winterhard, mits de drainage goed is. De plant is geschikt voor USDA-zone 5 tot 9, wat betekent dat hij strenge vorst kan weerstaan, maar gevoelig is voor een combinatie van kou en nattigheid.

Insecten

Net als de meeste rotsplanten is *Aethionema grandiflorum* over het algemeen ziekte- en plaagvrij. De grootste bedreiging voor de gezondheid is een slechte drainage. Sporadisch kan de plant last hebben van slakken of bladluizen, maar dit is zeldzaam bij een goede standplaats.

Bronvermelding

<https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:277207-1>

<https://www.rhs.org.uk/plants/643/aethionema-grandiflorum/details>

<https://www.missouribotanicalgarden.org/PlantFinder/PlantFinderDetails.aspx?taxonid=278078>

https://en.wikipedia.org/wiki/Aethionema_grandiflorum

<https://www.pflanzen-kaufen.eu/shop/stauden/aethionema-grandiflorum-grosse-steinbremse>

Samenvatting

Onderwerp	Resultaat
Nomenclatuur/etymologie	<i>Aitho</i> (verbranden), <i>nema</i> (draad, meeldraad). <i>Grandiflorum</i> (grote bloemen).
Taxonomie	Rijk: Plantae, Orde: Brassicales, Familie: Brassicaceae, Geslacht: <i>Aethionema</i> , Soort: <i>A. grandiflorum</i>
Synoniemen	<i>Aethionema pulchellum</i> Boiss., <i>Aethionema speciosum</i> Boiss. & Hausskn.
Variëteiten en cultivars	Geen specifieke cultivars; verwante populaire cultivar: <i>Aethionema armenum</i> 'Warley Rose'.
Familie	Brassicaceae (Kruisbloemenfamilie)
Hoogte	15 tot 30 centimeter
Bloemkleur	Helder roze tot lila-roze
Bladkleur	Blauwgroen of grijsgroen
Bloeiperiode	Late lente tot vroege zomer (mei t/m juli)
Standplaats	Volle zon, zeer goed doorlatende, zanderige/stenige grond
Herkomst	Midden-Oosten (Turkije, Iran, Syrië)
Soort gewas	Groenblijvende, lage halfheester (rotsplant)
Vermeerderingswijze	Zaad of stekken
Klimaatzone	USDA-zone 5 tot 9
Insecten	Over het algemeen ziekte- en plaagvrij; soms slakken of bladluizen.